

til at affledige en Embedsmand; uden at gjøre hans Forhold til Gjenstand for Domstolenes Kjendelse, og naar, derfor Ministeriet iøvrigt har anerkjendt, at den vedkommende Embedsmand har viist et saadant Forhold, at det er usorvarligt at lade ham blive i Embedet for dets gode Tjærelses Skyld, er det forpligtet til at affledige ham netop af dette Hensyn, og Ministeriets Verctiggelse til at gjøre dette ligger tillige i den Ansvarlighed, Ministeren har for, at Embederne føres sorvarligt. Komme vi da til det tredie Spørgsmaal, om vedkommende Embedsmand skulde kunne faae Domstolenes Medhold mod Ministeren, fordi han havde indstillet Embedsmanden til Affsed og Pensionering i Henhold til særegen Lov, maa jeg bemærke, at efter min Ansuelse kunde et saadant Søgmaal aldeles ikke tillades eller modtages for nogen Domstol. Naar en Minister foretager en Embedsgjerning, bærer han Ansvar derfor for Rigsdagen; det er da Folketshinget, der kan anklage ham, og Rigsretten, der kan dømme ham; han er ligeledes ansvarlig for Kongen, men ikke for den enkelte undergivne Embedsmand for denne sin Embedspørelse. Det vil efter min Mening være en høist farlig Wei at komme ind paa, at den enkelte Embedsmand skulde ved de ordinære Domstole kunne sagsøge en Minister paa Grund af en eller anden Embedsgjerning og navnlig hans Forhold mod den underordnede Embedsmand. Det forekommer mig, at hvis et saadant Søgmaal fremkom, maatte enhver ordinær Domstol afvise det, og at der altsaa ikke kunde blive Tale om, at Domstolene skulde give den Vedkommende Medhold mod Ministeren. Dersom det nu iøvrigt var noget Tilladeligt at reise saadant Søgmaal, saa vil jeg dog spørge, hvorledes den ærebe Justitsminister selv kan sige, at det var muligt, at Domstolene skulde kunne komme til at tilbømme en saadan Mand Pension i Henhold til Pensionslovens § 1, naar han selv har indrømmet, at denne Embedsmands Forhold er det, der foranlediger hans Affledigelse; thi, som bekjendt, er det Pensionslovens Bestemmelse i § 1, at derefter kan fordres Pension af den Embedsmand, der afgaaer paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag; men naar den ærebe Minister erklærer, at Grunden til Affledigelsen er hans mislige Forhold, saa kan han synes mig, ikke selv indbrømme Muligheden af, at Domstolene skulde kunne komme til det Resultat, at Vedkommende skulde kunne fordre Pension som en Embedsmand, der var afgaaet paa Grund af en ham utilregnelig Aarsag; det forekommer mig, at deri ligger en Mistillid til den ærebe Ministers egen Dom om den Gjerning af den vedkommende Embedsmand, som han selv har afflediget af den fornævnte Grund. Naar nu den ærebe Minister, istedetfor at udsætte sig for at lade et saadant Spørgsmaal komme for Domstolene, pieblikkelig, idet han affledigede Vedkommende, ved et Lovforslag havde fordret ham sat paa Pension og, hvis Rigsdagen ikke havde været samlet, da ved en provisorisk Lov havde bestemt denne Pension, saa vilde det endnu tydeligere have viist sig, hvor umuligt det vilde være for vedkommende Embedsmand at reise noget Søgmaal om at blive pensioneret efter Pensionslovens § 1; thi da vilde det blive at rette ikke mod Ministeren, men mod den lovgivende Magt, og det troer jeg vilde være en Umulighed at faae nogen Domstol til at erklære, at en Lov, der er vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, skulde kunne underkjendes af en Domstol. Det forekommer mig saaledes, at de Grunde, som den ærebe Minister har anført som dem, der maatte forhindre ham fra at foreslaae den vedkommende Embedsmand Nørregaard, sat paa Pension i Henhold til Pensionslovens § 6, ikke ere holdbare. Jeg har derfor stillet det Endringsforslag, at han ikke skal kunne faae Pension paa den Conto, hvoraf Pensioner udredes i Henhold til Pensionslovens § 1, men det er en Selvfølge, at han, hvis det vedtages, alligevel maa kunne faae Pension under en anden Conto, under den nemlig, hvorunder der tildeles Pensioner ifølge særlig Lov. Det er blevet mig sagt, og der er givet en Antydning deraf her i Thinget under Sagens forrige Behandling, at dette Tilfælde ikke er enestaaende, men at der tidligere har fundet noget lignende Sted, men at den Omstændighed, at Regjeringen ikke havde gjort Forslag til at sætte vedkommende Embedsmand paa Pension ifølge særlig Lov, havde bevirket,